

Капител

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

издава Училищният ученически съвет при ПГСАГ • Лубор Байер •

бр. II специално празнично издание мес. XI год. ММХХIII

80 | **Професионална гимназия по строителство, архитектура години | и геодезия „Лубор Байер“**

Поздравявам всички наши преподаватели и ученици, както и всички възпитаници на нашето училище по случай честването на 80-годишнината на Професионалната гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Лубор Байер“. Професията на строителя е с дълбоко минало. Той е този, който пише историята чрез славното си дело и я завещава на идните поколения! Вярвам, че всички наши бивши и днешни възпитаници ще останат верни на професията си и достойно ще продължават да развиват и да градят бъдещето на един от най-старите занаяти в България и в света! На всички пожелавам здраве, радост и вдъхновение! Продължавайте да влагате най-доброто от себе си и успявайте!

Честита годишнина!

Инж. Георги Славов,
директор на ПГСАГ „Л. Байер“

Професионалната гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Лубор Байер“ е нашето училище. Незабравимо и скъпо, гордост за всеки един нас, който е бил и до днес остава част от училищната му общност. Поклон пред създателите на училището и учителите! Желяз здраве и сили на действащите учители, да продължават да преподават, вдъхновяват и възпитават. Желяз на днешните му ученици успешна бъдеща професионална реализация. Убеден съм, че един ден, когато я постигнат, ще погледнат назад във времето и ще осъзнаят колко много дължат на Професионалната гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Лубор Байер“ и на учителите си. Поздравления и благодарност за всички спомоществатели и възпитаници на гимназията, които днес допринасят за развитието ѝ. **Честит празник!**

- Красимир Вълчев, бивш министър на образованието и нар. представител

80 години история! Време, в което училището ни се утвърждава безброй пъти! Време на хиляди дипломирани специалисти, на безкрайно много постижения и успехи! Време на хора, посветили се на образователното дело и възпитали поколения! Време на традиции и ценности! Искам да поздравя настоящите и бившите учители и ученици и всички, свързани с училището ни, по повод 80-годишнината на ПГСАГ „Л. Байер“! Да им пожелаем здраве и благопучие, щастие и успехи! Трябва да бъдем горди, че се докосваме до това богатство. Нека да съумеем да го запазим и предадем занаят пред! **Честит празник!**

Живко Желязков,
председател на УУС

От името на Обществения съвет и от мое име най-сърдечно ви поздравявам по случай осемдесетгодишнината от основаването на ПГСАГ „Лубор Байер“. Осемдесетгодишната история на едно училище е повод за празнуване, за равностметка на извървения път и усещане за живата връзка между поколенията. За осемдесет години дълъг път на еволюция, вие успяхте да се утвърдите като бързоразвиваща се, подкрепена от традиции и адекватна на съвременните изисквания институция. Искрено ви желяз да сте здрави, с дела и мисли да бъдете достойни следовници на строителната професия. Пазете пламъка на науката, претворен в знанията на десетки поколения достойни ваши възпитаници, и следвайте, обогатявайте и развивайте хубавите традиции. Бъдете горди с успехите на вашето училище и не отстъпвайте от извоюваните позиции. Дерзайте нови върхове!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

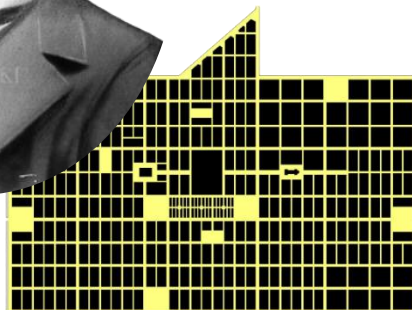
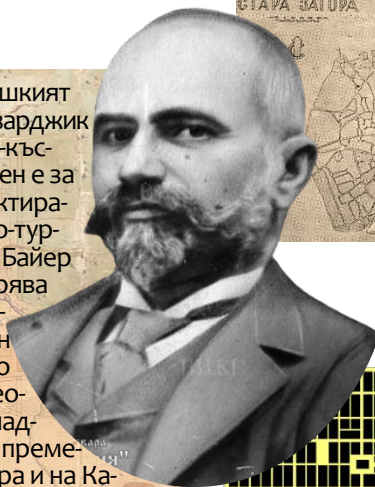
Лилия Михайлова,
председател на Обществения съвет при ПГСАГ

За Лубор Байер

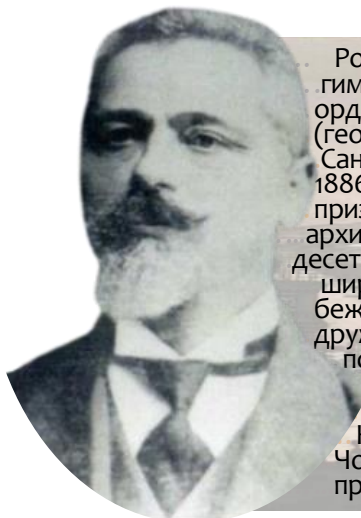
За родното място и образованието, което е получил Байер, не се знае. Чешкият техник пристига в България от Виена през 1878 г. и се установява в Татарпазарджик джик, където участва в изграждането на железница. През април, година по-късно, е поканен в Стара Загора и пристига заедно със семейството си. Назначен е за градски инженер от градската управа и се заема с нелеката задача за проектирането на новия градоустройствен план на опожарения ни (по време на Руско-турската война) град. Планът е изготвен за кратко време, а без да знае, Лубор Байер повтаря планировката на древната Августа Траяна. Градският съвет одобрява плана на 21 май 1879 г., а главният архитект на Източна Румелия Паоло Монтани - на 27 август 1879 г. На 5 октомври 1879 г. в центъра на града е положен основният камък на новия град. От този момент нататък започва плановото изграждане. Идеално правите улици на града правят леко отклонение от географските посоки на света и така той получава много благоприятно югозападно положение. Байер служи в Стара Загора до 1884г., след което се премества в София. Междувременно предлага регулацията на Нова Загора и на Казанлък. Дава идеи за проектирането на сградата на Мъжката гимназия в Стара Загора, днес ПГСАГ „Лубор Байер“. В края на 80-те години на XIX в. Байер изготвя и регулаторен план за град Кюстендил. През 1912 г. е поканен в град Казанлък да проектира арка по случай годишнината от боевете при Шипченския проход в Стара планина. Там обаче се разболява и почива.

СТАРА ЗАГОРА

За инж. Никола Каишев – наследникът на Байер

Роден е на 27 февруари 1863 г. в село Чокманово. С отличие завършва Софийската класическа гимназия през 1885 година, участва и в Сръбско-българската война. Награден е с Военен орден за храброст. Придобива професия, като завършва Софийската мрежова (геодезическа) школа по пътно строителство, Инженерната школа по пътно строителство в Санкт Петербург и Специализирана школа по жп строителство във Виена. От 10 април 1886г. Никола Каишев постъпва на служба в техническия участък в Стара Загора. В знак на признание за проявен висок професионализъм през 1896 г. е назначен за окръжен архитект. По негови оригинални проекти и под неговото му ръководство са построени десетки пътища, мостове, обществени и частни сгради в града и региона. Разгръща и широка обществена дейност, ориентирана към облекчаване съдбата на тракийските беганци в Старозагорско. На 8 април 1899 г. в Стара Загора е учредено Тракийското дружество с председател Никола Каишев. Първостепенна цел на организацията е подготовката на Илинденско-Преображенското въстание. Никола Каишев проучва и находища на каменни въглища и руди в районите на Димитровград, Поморие, Несебър и Кюстендил. Носител на орден „Свети Александър“ IV ст. През 1943 г. Никола Каишев подарява свои имоти – земеделска земя от 40 дка в родното си село Чокманово, за изграждане на читалище, дарява и цялата си библиотека. Умира в Стара Загора през 1953 г. През 2000 г. посмъртно е удостоен със "Почетен гражданин на Стара Загора".

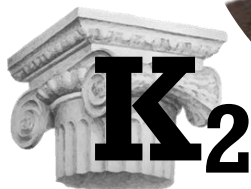
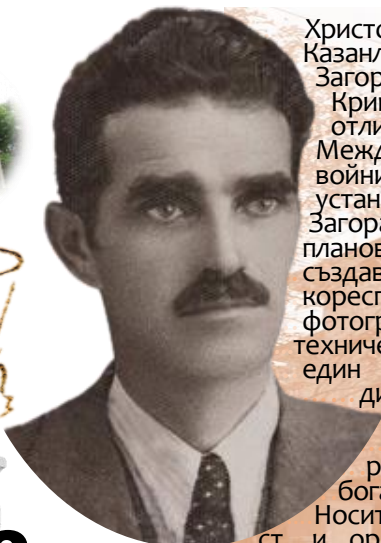
Рицарят на сецесиона - арх. Христо Димов

Арх. Христо Димов

Христо Димов Деливанов е роден на 22 ноември 1890 г. в село Дъбово, Казанлъшко. Учи последователно в родното си село, в Казанлък и в Стара Загора, където завършва гимназия. Година след това работи като учител в с. Крива круша край Нова Загора. Следва в Прага и през 1921 г. завършва с отличие Чешката държавна политехника. Участва в Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война, за което е награден с войнишки „Кръст за храброст“. След завръщането си в България се установява в Стара Загора. От 1921 до 1924 г. е архитект на Община Стара Загора, а след това архитект на частна практика. Допринася много за плановото изграждане на селищата в областта и е един от инициаторите за създаване на градоустройствено дружество в града, утвърден е като член-кореспондент на балнеоложкото дружество в Прага, занимава се и с фотография. Арх. Христо Димов е един от основателите на Държавно средно техническо училище „Георги Бенковски“, днес ПГСАГ „Лубор Байер“. Той е един от преподавателите, които преподават всички архитектурни дисциплини. Неуморно работи за създаването на квалифицирани кадри в продължение на 20 години. Собственото си ателие превръща в кабинет по архитектура, а библиотеката му е на разположение на учениците. Проектанската му дейност е изключително богата – частни домове, обществени сгради, църкви, читалища и много др. Носител е орден „Кирил и Методий“ I ст., орден „За граждански заслуги“ I ст. и орден „Народна Република България“ II ст. Твори в модерния западноевропейски стил „сецесион“ и е наречен „Рицарят на сецесиона“. Арх. Димов почива през 1983 г.

Кристиан Димов

Чертежите 50 ГОДИНИ ПО-КЪСНО

През далечната 1977г. Централната станция на младите техници отпечатва сборник „Въведение в проектирането на малката къща“. В изданието намират място основните принципи за проектирането на такъв тип сгради и наградените проекти от проведените конкурси за „малки вилни сгради в крайградския район“ по това време. Конкурсите се провеждат между ученици от различните Строителни техникуми в България тогава. Сред призовите места са и проектите на бивши ученици от нашето училище. Тук помествахме някои от тях.

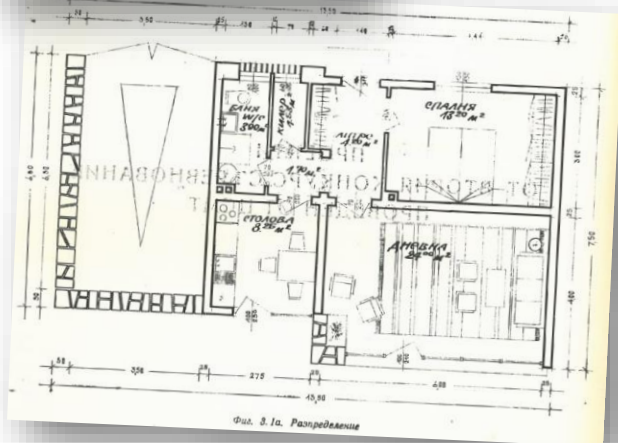

Фиг. 3.16. Северизточна фасада

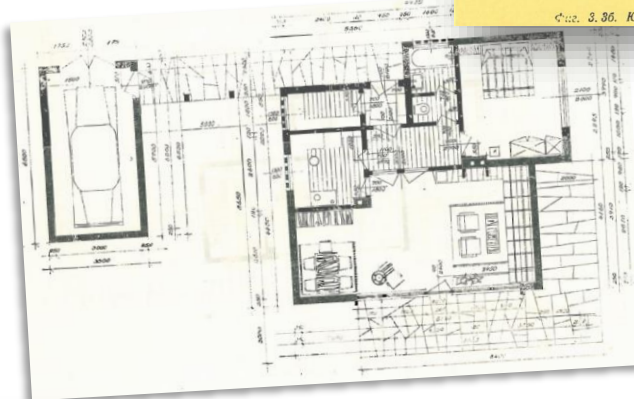
Първа премия – Димитър Тодоров и Иван Димитров
 Проектът е за планински район и е умело свързан с околната среда. По площ е доста голям (...), в общия покрив е включен и гаражът. Остъкленият хол е хубав, но при суров климат отоплението му би станало проблем.

Фиг. 3.96. Южна фасада

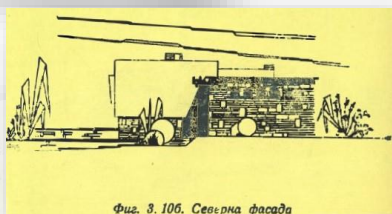

Фиг. 3.1а. Разпределение

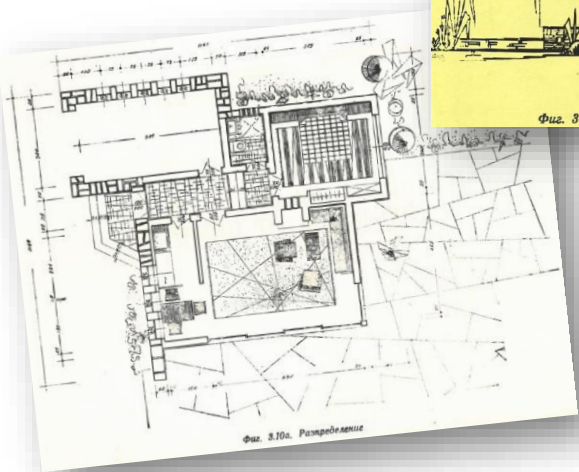

Трета премия – Светозара Соскова

Много интересно и богато решение с удачна връзка с гаража. Строгата лаконичност на формите се умекотява от несиметричното решение и прави проектът близък да природата. Разпределението е богато и разнообразно. Много добре са ситуирани отделните кътове (...) При решаването на входното преддверие и коридора е проявено разточителство.

Фиг. 3.10б. Северна фасада

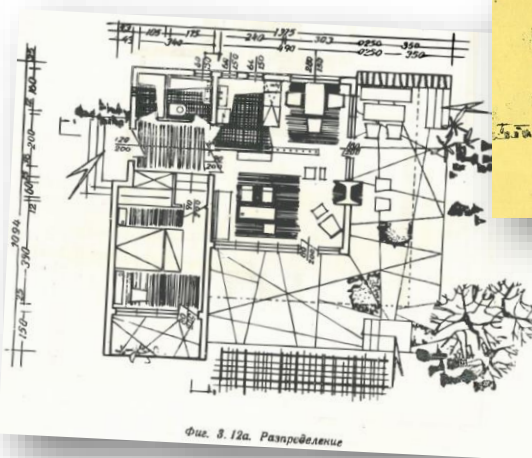
Фиг. 3.10а. Разпределение

Първа премия – Паско Милчев

Много интересно, функционално изяснено и просто решение. Помещението за дневно пребиваване е основното ядро. То включва кухненския бокс, който има пряка връзка с мястото за хранене. Спалнята е повдигната и изолирана от шума. Терасата е широка.

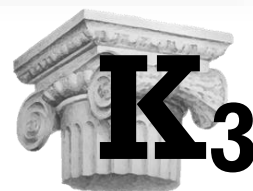

Фиг. 3.12б. Фасада

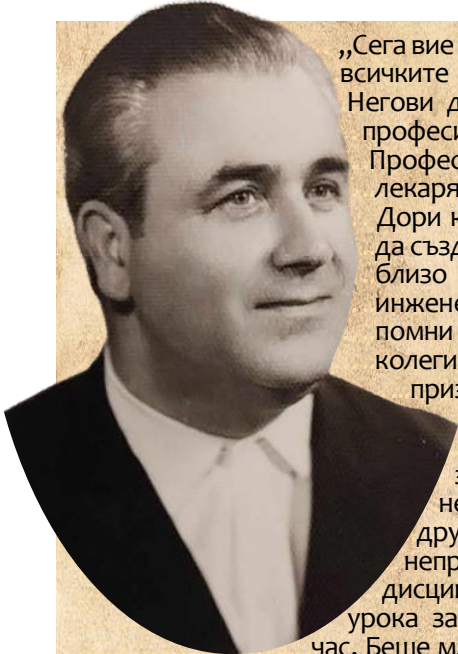

Фиг. 3.12а. Разпределение

Трета премия – Антоанета Хаджихристова и Бано Банов
 Проектът заема голяма площ, но функционално връзките са много добри. Едно малко увеличаване на помещението за дневно пребиваване би подобрило проекта (...) Оригинално е повдигането на спалнята, за да се използва полученото помещение за гараж. Сградата може да се построи на наклонен терен.

Спомен за учителя – **инж. Милчо Киров**

„Сега вие сте бъдещето“, въоражава с вяра всичките си ученици инж. Милчо Киров. Негови думи са и: „Няма по-благородна професия от тази на строителя. Професията на лекаря? – Вярно е, но лекарят спасява, а строителят създава. Дори когато руши, строителят руши, за да създаде ново...“ Нито един от всички близо 3000 строителни техници и инженери, на които е преподавал той, не помни с лошо инж. Киров. „Днес те са му колеги по професия, но не всички и по призвание, защото човечността не е професия. Преподаваше ни строителни науки, някои от тях забравихме, защото са ни били ненужни, но преподаваше и нещо друго – безконспектно, внимателно, непреднамерено - тая извънкласна дисциплина – човешката. Започна с урока за самочувствието, още в първия час. Беше млад и красив. Очите му – сини, но не от ония, воднистите, които те пробождат, а от тия, които се спират в теб, хващат те приятелски за рамото и те карат да се чувстваш окрилен или виновен. Него не можехме да излъжем.

Срам ни беше само при мисълта. Водеше ни на практика по обектите. Виждахме как го уважават и как той уважава хората. Онова, което се нарича „личен пример на преподавателя“, той носеше в себе си. Всички говореха на „Вие“ с инженер Киров. И завинаги ще носят в себе си благодарността към учителя. Тоя ваятел с гъвкави пръсти и светло сърце, който ни показва пътя. Не с думи, със собственото си присъствие, пример, поведение. Да бъдеш като инженер Милчо Киров! Времето, което ни отдалечава от чина в Техникума, доказва колко е трудно това. И когато стане дума за Стара Загора, за Строителния техникум, където и да съм из страната, всеки с първите думи пита за Милчо Киров. Поклон пред човека и професионалиста, инженер Милчо Киров!“

-Из спомените на Иван Павлов
Инж. Милчо Киров е роден в с. Летница, Ловешко, през 1923 г. Получава средното си образование в Ловеч. След това завършва „Строително инженерство“ във ВИАС. Целият му трудов стаж преминава като преподавател и заместник-директор. На 26 октомври 2023 г. се навършват 100 години от рождението му. На него дължим съхраняването на историята и хрониките за училището ни. Създател и патрон на училищната библиотека.

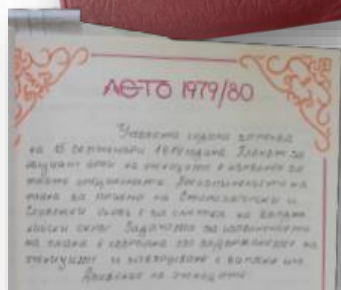
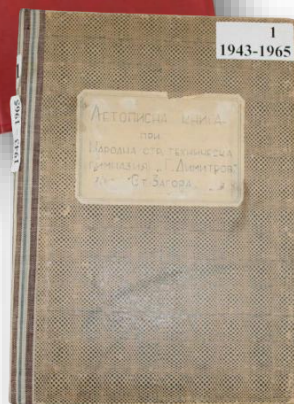
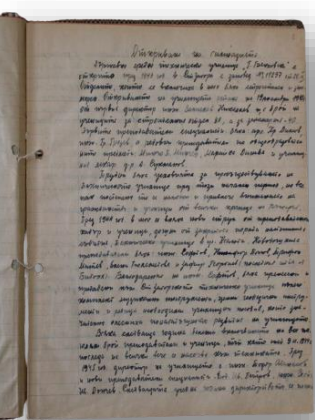

Инж. Милчо Киров отново в полет – „до третия етаж“, хвърлен във въздуха от учениците си

Инж. Милчо Киров с неговия внук на празник по повод откриването на учебната година

Из летописните книги ...

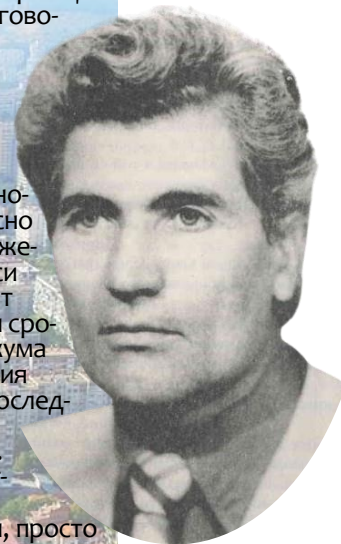
Инж. Недьо Ранчев - човек, шампион – атлет и джудист, строителен инженер, директор, спасител или просто Ранчев

Удивителен човек – нестандартен, широко скроен, хуманист, неразбран за част от хората. Човек, вървящ с 30-40 години по-напред и с интереси към античното изкуство и култура, особено древногръцкото. Отговорен в задълженията си към обществото, които слага пред личния си живот. Автор на три строителни учебника, по които и до днес се учи, преиздавани няколко пъти.

Инж. Недьо Ранчев е роден в с. Малка Вереея на 07.06.1937 г., завършва Строителния техникум, а след това и Инженерно-строителния институт със специалност „Промишлено-гражданско строителство“. Запомнен като непримирим човек с буен темперамент, голям талант. Устремен и винаги честен, изпипващ работата си. Търсец оригиналността и естетиката. Демократ по убеждения. Мислите му текат без напрежение, а хората го слушат с възхита и с вяра. Кумир на ученици и учители. Естествен феномен и като художник, и като проектант, и като краснописец. Апогееят му е като преподавател, а по-късно и като директор на Сградостроителното училище. Наричат го просто Ранчев, име носещо любов, уважение и стойност. През 1960 г. започва да преподава в любимото училище, отприщил неизчерпаемата си енергия. Преподава нестандартно, дава консултации, води кръжоци, провежда състезания. Изпращат го на най-трудните обекти, където лично участва и като ръководител, и като работник. Така за кратки срокове с група ученици построяват почивната база на Стара Загора в Равда. Обогатява базата на Техникума – няма кътче в училището, в което той да не е вградил собствените си обич и талант. Организира първия клуб на моржовите „Полярните мечки“, първия отбор по самбо, по планински крос и джудо, като с последния клуб стигат до републиканска титла. Инженер Недьо Ранчев е много популярен човек. Един от най-добрите инженери на Строителния техникум, изявен специалист, треньор, активен общественик. Баща на всички... гаси пожари, плаща незаслужени глоби, учи, съветва и никога не хленчи... Не се отчайва от трудностите. Най-добрият!

Инж. Недьо Ранчев умира през 1990 г. и оставя трайна следа в спомените и в съзнанието на всички, просто чули за него или докоснали се до този удивителен човек. Поклон!

по книгата „Завръщане от бъдещето. Откровения за Недьо Ранчев“

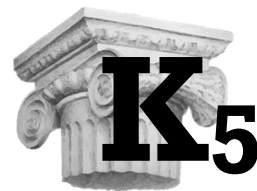
спомени от лентата

Снимките, запазени във времето, разказват истории. Тук представяме няколко от тях, достигнали до нас и свързани с историята на училището. Снимките и информацията към тях са предоставени от Лили Кирова.

Наньо Димитров Загорски е роден на 12.04.1922 г. в с. Ягода, общ. Мъзглиж. Започва обучението си в град Ксанти и участва в преместването на Техникума в град Стара Загора. Работи през целия си трудов стаж в Окръжно пътно управление, Стара Загора.

Един от авторите на моста макет, украсяващ фойето на Техникума на снимката, е Начо Пенев Начев. Роден е през 1916 г. в село Гранит, община Братя Даскалови. Работи като дърводелец в Техникума по строителство и архитектура „Георги Димитров“ от 1958 година.

За **Николина Славова**

Николина Славова е възпитаник на Строителния техникум, специалност „Водно строителство“, випуск 1975 г. Завършва висше образование, специалност „Икономика на строителството“. Работи в ПГСГА „Л.Байер“ като заместник-директор по учебната дейност от 1991 г. до пенсионирането си, 26 години по-късно. През учебната 1998/1999 година създава Училищния ученически съвет и го ръководи в продължение на 13 години. С много ентузиазъм и всеотдайност успява да организира и подкрепя ученическата общност – заедно утвърждават училищни политики, развиват дарителска дейност, организират художествена самодейност и участия в множество представителни дейности на общинско ниво. Издават заедно пет училищни вестника, изработват Кодекс на добротата, инициират изработването на значка на ПГСГА. Организира благотворителен концерт за подпомагане на изграждането на паметника на Лубор Байер, чийто основен спонсор е проф. Николай Михайлов, също възпитаник на училището. Спонсорират витрините на входа, училищния знак, надписа на училището. През учебната 2008/2009 г. УУС е победител в общинския конкурс „Най-активен ученически съвет“. Участват и в множество дарителски и благотворителни кампании, конкурси и кръгли маси, обучения и състезания. Николина Славова с много отдаденост и плам организира концерти под надслов „Талантите на нашето училище и техните приятели“, състезание „Знам, искам, мога“, коледни тържества с маски и конкурси за мис и мистър „ПГСГА“, конкурса „На училището - с любов“, фотоконкурс „Моят домашен любимец“. Благодарим и от сърце!

-Димка Кънева, ръководител на УУС

За проф. д-р инж. **Николай Михайлов**

Професор, доктор на икономическите науки, инж. Николай Михайлов е роден на 03.11.1955 г. в с. Мъдрец, област Стара Загора. Завършва Строителния техникум в Стара Загора, а след това продължава обучението си в УАСГ, получава магистърска степен по „Транспортно строителство“ през 1981 г. и специализира „Проектиране и строителство на пътища и автомагистрали“. Николай Михайлов е председател на Надзорния съвет на "Трейс Груп Холд" АД и председател на Обществения съвет на Фондация "Трейс за хората". От 2004 г. преподава в УАСГ и три последователни мандата е ръководител на Катедра "Пътища и транспортни съоръжения". През 1991 г. получава научна степен „доктор“. Има специализации по мениджмънт в Икономическия университет - гр. Варна, и в Австрийската стопанска камара. През 2016 г. става „доктор на икономическите науки“ в БАН. Проф. Михайлов е председател на Българския форум за транспортна инфраструктура. Член на УС на Камарата на строителите в България. Съпредседател на Комитета по "Инвестиционни проекти и инфраструктура" към Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България. Той е председател на УС на Фондация „Трейс за хората“, член на УС на Фондация „Буров“ и член на Съвета на настоятелите на НАТФИЗ „Кръстьо Сарафов“, на Тракийския университет, Стара Загора. Носител е на приз "Буров", отличен с приза "Инженер на годината 2012". През 2015 г. проф. Михайлов е удостоен с руския орден „Прометей“. Проф. д. ик. н. инж. Николай Михайлов е удостоен с почетното звание „Доктор хонорис кауза“ за дългогодишно сътрудничество и подобряване на инфраструктурата на Тракийския университет. Основен дарител за изработването на бюст-паметника на Лубор Байер, поставен в двора на училището ни.

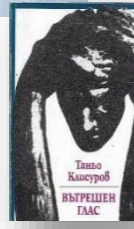
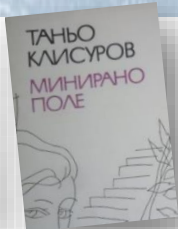
За **Таньо Клисуров** – възпитаник на Строителния техникум, поет и журналист

Таньо Клисуров е роден на 23 май 1944 г. в Мъглиж. Израства в Стара Загора и учи в Строителния техникум. Завършва българска филология във Великотърновския университет. Става редактор във в. „Септември“, главен редактор на литературния алманах „Хоризонт“ и на в. „Вик“. Автор е на десет стихосбирки, някои от които отличавани с национални награди. Последната му книга е стихосбирката „Седмото небе“ (2011). Таньо Клисуров е член на Съюза на българските писатели от 1980 г. Работи като строител, журналист, възпитател в училище, учител, главен редактор, драматург на ДТ „Гео Милев“. Негови стихове са преведжани на няколко езика. Удостоен е със званието „Почетен гражданин на Стара Загора“.

СЕДМОТО НЕБЕ

Художникът, сега с цветя отрупан,
качил се е на седмото небе.
Защото вижда се дори без луна
върху платната в този хубав час,
че има го това, което бе,
което преживя, което срещна -
без грим и маска, както е при нас:
еднакво праведно, еднакво грешно.
Художникът обаче бавно слиза
като по стълба в делничните дни.
Той знае: официалната си риза
ще трябва с тениската да смени,
да грабне четката в ателието
и да се труди всекидневно, сам.
Макар и седмо да си е небето,
не може дълго да остане там.
Че творчеството долу се съзидда -
на делника пред искрения съд...
А с небесата чаканото свиждане -
ако заслужиш – идва някой път.
*

За **Александър Марулев**

Александър Марулев е оперен бас, добре познато име не само на българската оперна публика, а и на международната сцена в Европа, Азия, Америка. Роден е на 9.05.1954 г. в гр. Ст. Загора, възпитаник на Техникума по строителство „Георги Димитров“ със специалност „Строителство и архитектура“. През 1974 г. специализира интерпретация при проф. Ким Борг във Ваймар, Германия, а през 1979 г. завършва Консерваторията в София – специалност „Оперно пеене“ в класа на проф. Елена Киселова. Завършва майсторските класове на проф. Илия Йосифов и на Гена Димитрова през 1980 и 1988 г. в София. В Рим специализира при Борис Христов в Академията за изкуства и култура. Лауреат на национални и международни конкурси за оперни певци в София, Стара Загора, в Манфердония и Сирмионе, Италия. В периода 1998-2003 г. е директор на Операта в града под липите, а през 2010-2012 г. е неин главен художествен ръководител. Участва в множество фестивали в България, Русия, Турция и Италия. Има осъществени множество записи в БНР и в БНТ, участва в много концерти и камерни произведения. Богатият му репертоар от заглавия и роли включва централни партии: „Борис Годунов“ – Борис, Варлаам; „Дон Карлос“ – Филип Втори; „Набуко“ – Закария; „Ернани“ – Гомес да Силва; „Силата на съдбата“ – Падре Гуардиан; „Атила“ – Атила; „Макбет“ – Банко; „Севилският бръснар“ – Базилио; „Любовен еликсир“ – Дулкамара; „Бохеми“ – Колин; „Хан Крум“ – хан Крум и др.

Интервю с **Рафаил Райков**, изработил и подарил макет на сградата на ПГСАГ „Л. Байер“ по повод 80-годишнината на училището ни

Здравейте, г-н Райков. Искам да Ви благодаря от името на нашата гимназия за подаръка, който ни направихте, за труда, който сте вложили, въпреки преклонната Ви възраст.

Как се роди идеята Ви за направа на макета на любимото училище?

- Любовта към професията, която придобих в Строителния техникум и съм упражнявал години наред, все ме връщаше към незабравимите години, прекарани в обучение. Често си спомнях за съучениците ми, учителите, училището. И така реших да направя макет, който ме върна години назад.

С какво ще запомните Строителния техникум?

- Строителния техникум ще запомня с това, че ми даде знания и умения, с помощта на които осъществих мечтата си.

Кой е най-важният житейски урок?

- Животът не е лесен, понякога ти се усмихва, понякога те разплаква! Понякога е благосклонен към теб, друг път може да те нарани! Но от всяка трудност има изход! Затова животът ме е научил да не се отказвам, да вярвам, че всичко се постига с труд и упоритост!

В какво вярвате?

- Благодарение на знанията и уменията, които съм получил през годините на обучение, вярвам, че всичко, което съм построил, ще остане дълги години след мен.

Каква е Вашата рецепта за дълголетие?

- Всеотдайността в професията, постигнатите резултати, удовлетворението от признанието на всичко това, спокойствието, хармонията и обичта в семейството може би са ми дали този спокоен живот и благодарение на това съм щастлив, че доживях до тези години. И разбира се, да видя 80-тата годишнина на моя техникум.

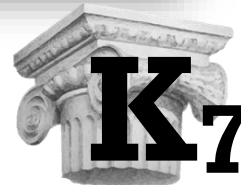
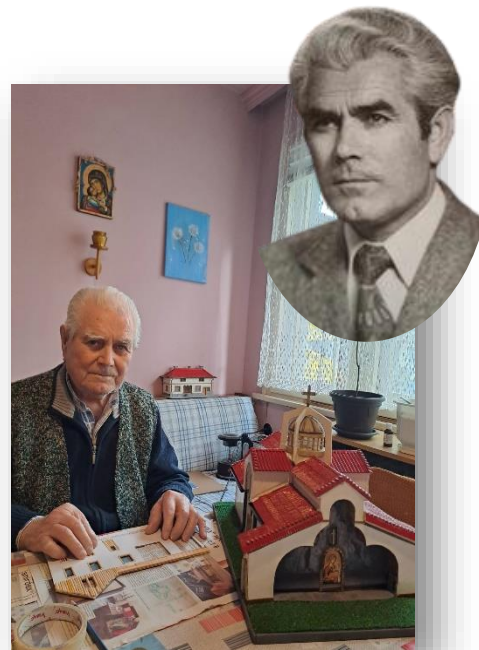
Какво послание бихте отправили към учениците и учителите в ПГСАГ „Л. Байер“ днес?

- Нека днешните младежи и девойки винаги да преследват мечтите си и никога да не се отказват от тях! Каквито и трудности да срещат, да имат волята да ги преодолеят и смело да продължават напред! Да не забравят, че сбъднатите мечти правят човека щастлив! Учителите нека продължават с много търпение и обич да преподават своите знания на всички тях, да поправят грешките, да се радват на успехите им! И ще дойде ден, когато ще видят благодарността в очите на своите ученици!

Какво ще кажете за това, че във Вашия род има 4-то поколение в ПГСАГ?

- Гордея се, че съм завършил Строителния техникум, че успях да се реализирам, а още по-горд съм с този факт, че във всяко поколение след мен имам мои последователи. Професията ни е вечна, аз вярвам, че и във всяко следващо поколение ще има ученици, които ще продължат моя път!

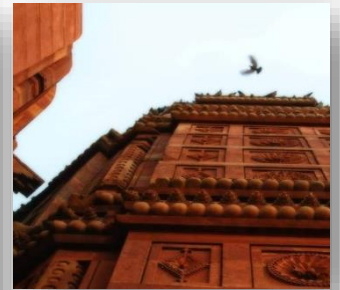
- Интервюто подготви **Вяра Господинова**

Спомените на **арх. Любомир Керанов** за училищната скамейка – архитект по професия, пътешественик и фотограф по душа

1974г. Да бъдеш приет за ученик в Строителния техникум "Георги Димитров", беше голяма привилегия. Оказа се, че това беше най-лесното от всичко, което тепърва ме очакваше. Изискванията започваха още от входната врата на непристъпната ограда, опасваща от всички страни територията на Техникума. Днес, ако мога да си позволя аналогия с друго подобно за моите детски представи училище, то това ще бъде непременно "Хозуортс", училището на Хари Потър. Редът и дисциплината бяха задължителни, както вътре, така и навън. Учителите - много от тях бяха като магьосници. Достолепни, с присъствие и излъчване. Знанията, на които ни учеха "по програма", оцветени с техния маниер на преподаване, попивахме лесно и надълбоко. Имената им не мога да забравя и днес. Лицата им изплуват всеки път, когато попадна в сложна професионална или житейска ситуация и успявам да изляза от нея благодарение на техния "образец", дълбоко запечатан в съзнанието ми. "Авторитет" – тези мъже и жени изпълваха с истински смисъл съдържанието на тази дума. Днес, след достатъчно много години, за мен е истинска радост да си спомня за всичко онова, което съм преживял в класните стаи и извън тях. За всички усилия тогава, които ме научиха на това, което съм – Благодаря! Поклон!

Арх. Любомир Керанов е сред отличните възпитаници на Техникума. Още в училище започва да се занимава с фотография, като се учи от професионалистите. Завършва ВИАС със специалност „Архитектура“ и започва работа като архитект. Член е на КАБ. Сред едно от най-вълнуващите му пътешествия е това към „Слънцето“ – град Вриндаван в Индия, където „времето отдавна е спряло“, а „усещането, че някой те води, не се коментира“. Архитект Керанов е автор и на фотоизложби.

Мечтата на всеки един архитект - да фигурира със скалпел мраморната настилка до "Тадж махал"

За **Мария Петрова**

Преподавател по география от 1990 г., с 29-годишен стаж в ПГСАГ „Л. Байер“. Обича поезията, природата и пътешествията. Издава своя стихосбирка „Пътуване“ в издателство „Лаген“ – Стара Загора през 2008 година. Участва в конкурс за учители творци, насърчена от инж. Весела Георгиева. Конкурсът е посветен на Европейската година на творчеството и иновациите през 2009 г., организиран от издателска къща „Анубис“, издателство „Булвест 2000“ и вестник „Сега“. Продължава четири месеца и в него се включват стотици български учители от цялата страна. Издават сборник „Скъпоценни камъчета – стихове, разкази, есета“ с произведенията на наградените участници, сред които е и Мария Петрова със стихотворението „След години“.

Спомен от Трявна

Спокойствие по старите улици.
И къщи със порти високи,
със скърцащи чердаци запазени
и с мирис на чемшир и на здравец.

Пролетно зелени са дърветата,
Птиците нови песни разучават –
градът на двамата поети диша,
в сърцата слага своя отпечатък.

И мостче калдаръмено, гърбаво,
накацали плочести покриви,
високо издигнат часовник
и кула с камбана, отмерваща
времето.

Към него ще се връщам в сънища,
в душата дъжд ще мие спомена,
но за изживяното и неказано до днес
аз нея песента си Тревненска!

Дъх от миналото носи града –
в дантели е превърнато дървото,
от таваните блика красива
топлина,
с която сгрява се душата ни.

Мария Петрова

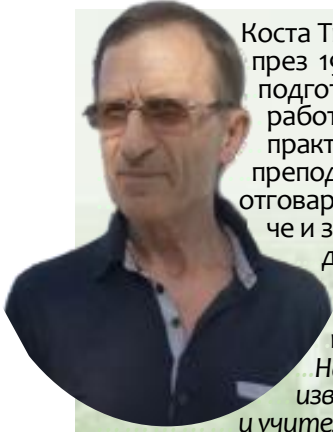
За **инж. Кольо Колев**

Инж. Кольо Колев завършва Строителния техникум в гр. Стара Загора през 1969 година със специалност „Архитектура и строителство“. Спомня си за инж. Недьо Ранчев, когото нарича „водач на учениците“, включва се в клуба му „Полярни мечки“.

Пази прекрасни спомени за училището ни от учителите си – Господин Желязков, инж. Милчо Киров и Катя Колева. Разказва, че тогава се е изисквало много от учениците и че понякога е учил до полунощ. Кандидатства „Промишлено и гражданско строителство“ във ВИАС и „Компютърни науки“ във Машинно-електротехническия институт, модерна за времето си специалност. Приет е и на двете места. Решава да продължи образованието си и да се занимава с компютри. След 5 години обучение става стипендиант на ЗЗУ (Завод за запаметяващи устройства). Започва да работи там като технолог, занимава се и с рационализации. Прехвърля се на специализация в София в Института по кибернетика и роботика, където участва в създаването на робот. Води лекции в страната и в Москва, като през цялото това време инж. Колев работи с удоволствие и проявява интерес към работата си. И до днес има приятели от ученическите си години. Изказва благодарност от свое и от името на съучениците си.

За Коста Титев

Коста Титев е първият учител, преподавал преместената от Техникума по минна промишленост в Радево през 1979/80 г. в Строителния техникум специалност "Железопътно строителство". Целта е по-добра подготовка и по-засилено изучаване на предметите, свързани с професията. Междувременно е работник, технически ръководител, проектант и в строителна лаборатория. През 1982 г. става учител по практика, а през 1993 г. специалността е преименувана на „Транспортно строителство“. През годините преподава по предметите горно строене на жп път, строителни материали, техническо чертане, отговаря за спортно-туристическата дейност в Техникума. За 33-те години, през които е в училището, казва, че и за колектива, и за учениците е имало трудности от всякакъв характер, но с общи усилия са успявали да ги преодолеят. През това време среща много добри хора, изявени учители и колеги, на които и до днес остава признателен. Срещайки се с бивши ученици заедно си спомнят за усвоените знания, умения и забавните моменти, преживени в училище, и разбира с гордост, че всички те са оценявани по достоен начин, където и да са.

На настоящите ученици пожелавам здраве и желание за знания, да запазят силата на гимназията, извоювана през годините, а на завършилите - здраве и успех. На настоящите и на бившите служители и учители пожелавам здраве и спокойствие, да съхранят добрите спомени за училището и да устояват на предизвикателствата на времето. Нека си спомним за всички онези, останали във вечността, съхранили историята и името на училището ни!

Честита 80-годишнина!

Видни възпитаници на Техникума по строителство

Проф. д-р инж. Иван Папазчев е роден през 1934 г. в Стара Загора. Той завършва Строителния техникум с отличен успех, а по-късно и ИСИ – специалност „Хидромелиоративно строителство“. През 1962 г. печели конкурс и става асистент в ИСИ. През 1968 г. след пореден успешен конкурс става аспирант в Ленинградския политехнически институт.

Проф. д-р инж. Добрин Денев е роден в Ямбол през 1946 г. През 1965 г. завършва Строителния техникум, специалност „Архитектура и строителство“ и след това продължава във ВИСИ-специалност ПГС.

Проф. д-р инж. Ганьо Щилян е роден на 10.10.1926 г. в с. Радево. Той завършва първия випуск на Техникума през 1946 год. Продължава в ИСИ – София и се дипломира като строителен инженер по транспортно строителство. През 1961-62 година в Париж специализира в Централната лаборатория по пътища и мостове и през 1968г. в Московския инженерно-строителен институт.

Проф. д-р арх. Младен Мирянов е роден пред 1934 г. в Ямбол. През 1953 г. завършва като първенец на випуска. Продължава образованието си в ИСИ и се дипломира през 1959 г. Той работи 8 години в Районната проектантска организация в Стара Загора.

Доцент д-р инж. Господин Колев е роден през 1946г. в Тополовград. Той завършва Строителния техникум в Стара Загора през 1965г. и продължава във ВИСИ- специалност ПГС. Завървява приложна математика във ВМЕИ през 1973г. и от 1975г. става редовен преподавател в катедра “Строителна механика“ на ВИАС.

Доц. д-р арх. Жеко Тилев е роден в Симеоновград през 1950 г. Той завършва Техникума през 1969 г., а след това и архитектура във ВИСИ през 1974 г. От 1954 год. ръководи катедра “Сградостроителство“ при Архитектурния факултет.

Венелин Кръстев е роден през 1953 г. Завършва Техникума през 1978г. със специалност „Архитектура и строителство“ и продължава обучението си в Института по музика и хореографски кадри, специалност „Хореография“. След това той учи психология в СУ “Климент Охридски“ и работи с децата от ансамбъл “Загорче“.

Доц. д-р инж. Бано П. Банов е роден в Стара Загора през 1948 г. Той завършва Техникума през 1966 г., а след това и ВИСИ - Геодезически факултет със специалност “Геодезия и картография“. Също така специализира във ВМИ – Център по приложна математика, в Кралския технически университет в Стокхолм, Швеция.

Доц. д-р инж. Иван Якимов е роден в Стара Загора през 1935год. Той завършва техникума през 1954г. и продължава образованието си в ИСИ. От 1964г. е редовен асистент в катедра “Масивни конструкции“.

За **инж. Красимира Иванова** – заместник-директор от 2003 до 2021

Красимира Иванова, икономист и строителен инженер, петербургски възпитаник, започва работа в ПГСАГ „Л. Байер“ през 2003 г. като заместник-директор по административно-стопанска дейност. Първата рекламна брошура за прием в училището ни е разработена от нея. Подготвя множество проекти и обществени поръчки. Заема се и с озеленяване на границата с НОИ Стара Загора, която е вече добре оформена зелена стена между двете институции. В сътрудничество и с Училищното настоятелство прави възможно постоянното подобряване на материално-техническата база на училището ни. При ремонта на сградата по проект „Райони в растеж“ упражнява контрол на изпълнението му от фирмата изпълнител съвместно с инж. Петър Петров. След 18 години всеотдаен труд в училището ни след тежко боледуване почива на 19 юни 2021 г. С благия характер, финес и деликатност госпожа Иванова завинаги остава в сърцата ни!

Димка Кънева, педагогически съветник

Инж. Биньо Колев – изтъкнат геодезист и вдъхновяващ учител

По повод честването на 80-годишнината от създаването на Строителния техникум, днешна Професионална гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Лубор Байер“, възникват спомени за бележитите личности, които правят учебното заведение едно от най-елитните и желани в гр. Стара Загора.

Един от тях е инж. Биньо Колев – дългогодишен учител, с отлични теоретични познания и практически умения в областта на геодезията. Потвърждение за неговите качества намираме във факта, че е участвал в изграждането на Прохода на Републиката. Благодарение на мащаба на своите познания той е оставил траен отпечатък в историята на образователната институция. Отличава се със своите професионални умения и човешки добродетели. През целия си педагогически стаж провеждаше практически занятия, въпреки че беше трудноподвижен заради преболедуван детски паралич Той е от личностите, които потвърждават правилото, че „за да светиш, трябва да гориш“. Раздавал се е без остатък на своите ученици – бъдещи геодезисти, за да ги образова не само професионално, но и като хора с будна съвест и морални устои. За випуск 1990 инж. Биньо Колев бе един от тримата курсови ръководители, които се стремяха не просто да ни научат, а да ни вдъхновят и да „запалят“ огъня на любовта към професията. Всички ние си го спомняме с умиление заради неговите качества - щедро даващ знания, личен пример, добронамереност и търпение, а резултатът е успешната

реализация на учениците му на пазара на труда.

Неслучайно Професионална гимназия по строителство, архитектура и геодезия „Лубор Байер“ се гордее с отличните професионални умения на инж. Биньо Колев, с педагогическия му усет и с методическата техника на преподаване, допринесли за високата позиция на училището в обществената среда на Стара Загора.

Поклон и вечна памет на инж. Биньо Колев!

инж. Мариета Димитрова, випуск 1990

„Всяка майка геодезист не ражда!“ – уроците на **инж. Донка Гяхова**

През периода 1981 – 1985 година бях ученичка в специалност „ГК/ВС“ с основен преподавател по геодезия, картография и фотограмметрия инженер Донка Гяхова. Дългогодишен учител, инженер и практикант, тя остави трайна следа в мен и в моите съученици.

Помним я със сериозното отношение към преподаването, с веселите случки по време на практиките и строителните бригади и най-вече – с житейските уроци, които не пропускаше да ни „предаде“, за да ни поучи и научи на важните неща в предстоящия ни житейски път.

И днес аз изпитвам огромна благодарност към другарката Гяхова и често цитирам на моите ученици израза, който тя употребяваше : „Всяка майка геодезист не ражда!“ Много истина, искреност, светъл хумор и заедно с това сериозност имаше в нейните думи. Ние осъзнавахме не само смисъла на наученото, а и факта, че придобиваме професия за цял живот. Осъзнавахме колко е важно да разберем за себе си дали сме направили правилния избор и ще бъдем ли добри геодезисти – искащи, обичащи тази професия – „родени“ за нея. Такава, каквато е нашата учителка по геодезия, посветила живота си на преподаването на тази дисциплина и „създаваща“

поколения специалисти - практикуващи със средното си специално образование или продължаващи в Университета по архитектура, строителство и геодезия.

Оказа се, че моята майка „не е родила геодезист“. Завърших с отличен успех, но продължих образованието си в хуманитарната сфера. Вече 30 години работя с радост като учител по философия и съм щастлива от избора си. И знам, че за това има заслуга и моята учителка – инженер Донка Гяхова, дала ни най-ценния урок – всеки човек има своето призвание и е пълноценен, успешен и щастлив, когато го намери. Истинският учител помага за това.

Станка Стойчева, „ГК/ВС“ курс, випуск 1985 г.

Какво е фотограметрията днес?

Интересът към геодезията се запали в мен още в Техникума по строителство – гр. Стара Загора, в който завърших средното си образование през 1994 г. Главен „виновник“ за това е курсовият ми ръководител инж. Димитрина Кюсева – блестящ преподавател и също така прекрасен човек. След завършване на средното образование естественото продължение за мен беше да уча в УАСГ, където попаднах също на много добри преподаватели. В университета открих и моя бъдещ съпруг, с когото работихме и създадохме нашата семейна геодезическа фирма „ИГЕО“ ООД. След много трудности нещата потръгнаха и закупахме подходяща техника. Фирмата ни е една от първите в България в прилагането на дронове, роботизирани тотални станции, глобална навигационна сателитна система (ГНС) с вградена функция за фотограметрично заснемане, географски информационни системи (ГИС), 360-градусова камера и други иновативни методи за осъществяване на дейността ни. Интелигентните методи в геодезията ни правят конкурентноспособни, използването на такива подходи дава възможност за влагане на по-малко ресурси на терен. Работата ни е свързана с изпълнението на най-разнообразни задачи – изготвяне и визуализация на високоточни 3D фотограметрични модели на паметници на културата, използвани за реставрация и поддръжка, ГИС проекти, изготвяне на картни материали и други предизвикателства. Работата в екип сред природата носи удовлетворение, което спомага за ефективното изпълнение на задачите ни.

Пожеланието ми към днешните ученици е да следват смело мечтите си и със своите знания и умения да допринасят за това светът да бъде по-добро място за живеене. Независимо каква област за развитие ще изберат, да бъдат любознателни, да четат и постоянно да надграждат себе си, защото животът е по-интересен, а и по-лесен, когато всеки ден научаваш нещо ново.

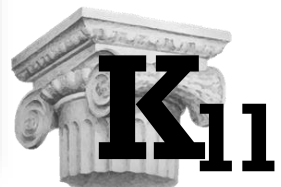

Йоана Калинова, „ГФК“, випуск 1994г.
Управител и съсобственик на „ИГЕО“ ООД

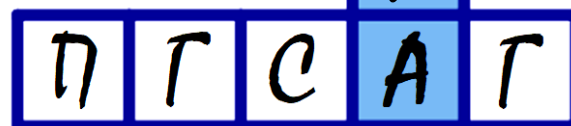

За Женя Чипилева

Казва, че ПГСАГ „Л. Байер“ я среща с учители по призвание. Спомня си за учителите, дали й възможност за реализация - класната ѝ госпожа Цонева, госпожата от часовете по практика - Димитрина Кюсева, и Стоянка Вълчева, усъвършенствала познанията ѝ по математика. Продължава образованието си в УАСГ, а след това и в Университета на град Гент, Белгия, който ѝ отворя вратата към геодезията такава, каквато не я е изучавала до този момент - морската геодезия. „Морските професии не са просто работа. Те са начин на живот“, казва Женя. „С тях попадаш в свят, далеч от забързаното ежедневие. Всичко наоколо е вода, често можеш да видиш китове, косатки, делфини, акули; свързани са с постоянно пътуване из целия свят, срещи с всякакви хора и култури.“ Женя Чипилева участва в проекти по изграждането на Северния поток, разширяването на Суецкия канал, безброй паркове за ветрогенератори, различни проекти в Мексиканския залив, в руските сибирски райони и още много запомнящи се места. „Трябва да се адаптираш към новия начин на работа и живот.“ Разказва за методите на работа и измерванията във водна среда, за които се използва звукова вълна. Геодезистът хидрограф оперира с инструментите, спуснати на пилон под водата, и комуникира с екипажа така, че той да движи кораба по определено за измерването трасе. В работата си Женя и колегите ѝ носят отговорност и за морския свят сред измерваните дълбини. Внимавайки със застрашените от изчезване морски видове или различните скални и коралови образувания, те изграждат нова земя, извличат нефт, създават инсталации за генериране на електрическа енергия, откриват и премахват необезвредени мини, строят пристанища, заслони и извършват още редица строителни дейности във водна среда.

Психологически тест: Изберете си кресло

ОТГОВОРИ:

1. „Креслото на бизнесмена“ - Вие сте силен и трудолюбив човек. Можете цял ден да откарате над труден проект. Работохолик със здравословно отношение към работата. Без страх, изразявате своето мнение, уверени сте в себе си.

2. "Креслото на духовния наставник" - Спокоен и съчувстващ човек. Алтруист. Можете цял ден да стоите в стола си, слушайки друг. Добър и великодушен. Според вас истински човек е онзи, който помага на другите хора. Имате силата да успокоите дори и най-неспокойните около Вас. 3. "Креслото на изобретателя" - Вие сте енергичен и напредничав човек. Можете цял ден да посветите на една идея. Обичате изпитанията. Малко сте натрапчив, но не търпите някой да ви се налага. Обичате да експериментирате и да проучвате новите неща. 4. "Креслото на критика" - Вие сте изтънчен и добре възпитан човек. Можете цял ден да забавлявате гостите с остроумни шеги. Понякога изглеждате като сноб, обичайки само качествени вещи. Хората ви считат за малко арогантен и надменен. Мечтаете да притежавате само най-доброто. 5. "Креслото на психолога" - Вие сте любопитен и инициативен човек, обичате да задавате въпроси и да намирате отговорите им. Имате аналитичен ум. Увличат ви процесите на човешките взаимоотношения. На пръв поглед сте спокойни, но вътре във Вас кипи активен живот. Обождате да изучавате хората, понякога дори нарочно предизвиквате емоции, за да видите реакцията и да си направите "психологически" заключения. 6. "Креслото на пътешественика" - Вие сте предприемчив и инициативен човек. Обичате нови неща, места, хора, вие сте авантюрист. Понякога пътувате наистина, понякога само в мечтите си. Изглеждате неспокоен, намирайки отдушник само в пътуванията. 7. "Креслото на романтика" - Ментален и творчески човек сте, можете цял ден просто да размишлявате. Имате добро въображение и често се губите в своите мисли, в ума ви съществуват интересни светове, но не ви стига самодисциплина, за да ги възпроизведете. 8. „Креслото на учения“ - Вие сте упорит човек, можете цял ден да отделите за четене на сложна книга. Вие дори рискувате да се изгубите в света на идеите. Но колкото повече нюанси и загадки, толкова ви е по-интересно. При първо впечатление изобщо не се интересувате от света, но всъщност вие сте увличащ се човек. Стараете се да проникнете в същността на нещата. 9. "Креслото на философа" - Вие сте старомоден и весел човек. Можете да седите цял ден и при това да не сучаеете и да не позволите на другите да сучаят. В края на краищата, в света всеки ден се случват толкова много интересни неща! При първо впечатление сте ексцентричен. Много от хората смятат вашите странности за забавни. Постоянно усъвършенствате уникалния си, понякога странен поглед върху живота.

Решете sudoku

9			3	6				
	7	2				4		
		4				5	1	
1				5				8
			6			7		
			1		9			5
7			9		2			
					5			7
	9			3		2	4	

Открийте 10 разлики

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Редакционен колектив: Галина Петрова, преподавател по БЕЛ, Димка Кънева, педагогически съветник, Живко Желязков, председател на УУС, Елена Желева, зам.- председател на УУС, Ясен Ковачев; **Дизайн:** Живко Желязков